

Følgende spørgsmål ønskes drøftet ved samrådet:

AE)

"Vil ministeren redegøre for baggrunden for de besparelser på 500 millioner kroner, som tilsyneladende skal indhentes på institutioner under Kulturministeriets område, jf. artikel i Politiken den 8. maj 2006?"

AF)

"Vil ministeren oplyse, hvordan fordelingen af besparelsen under de enkelte institutioner er fremkommet?"

AG)

"Hvilken indflydelse får disse besparelser på institutionernes fremtidige virke?"

AH)

"Er ministeren enig i udsagnet om, at en fremsynet virksomhedsledelse har behov for det ene år at kunne forbruge mere, end den har og andre år at opspare til kommende arbejdsopgaver?"

AI)

"Er ministeren enig i, at en institution, der har forbrugt mere end den har, ikke bliver ramt af besparelser, mens institutioner, der sparer op til planlagt forbrug, bliver ramt af besparelser?"

Talepunkter

Indledning

- Lad mig allerførst gøre opmærksom på tre forhold:
- For det første har behovet for at finansiere 500 mio. kr. i 2006 været kendt siden finansloven for 2006 blev vedtaget i og med at budgetreguleringen, som vi her taler om fremgår af finansloven for 2006. Med udmøntningen af budgetreguleringen har regeringen levet op til sin forpligtelse til at finde finansiering for de sidste dele af de nye udgifter, der fulgte af finanslovsaftalen for 2006.
- For det andet vil jeg opfordre til, at man sætter videreførelsesbortfaldet i perspektiv. Der ikke tale om, at institutionernes årlige bevillinger bliver besparet, så deres generelle driftsmuligheder ændres hverken i år eller i årene fremover.
- For det tredje. Det der er tale om er, at nogle af de bevillinger, institutionerne af den ene eller anden grund ikke har brugt i 2005 og tidligere år, bliver tilpasset. Det er altså dele af de opsparede bevillinger, fra tidligere år, der falder bort.
- Den tilpasning, som Kulturudvalget har stillet spørgsmål om, ændrer altså ikke på den grundlæggende driftsbevilling, som Folketinget har tildelt hver enkelt institutioner med vedtagelsen af finansloven for 2006.
- Kulturudvalget har stillet mig 5 konkrete spørgsmål, og dem vil jeg nu besvare.

Ad AE

"Vil ministeren redegøre for baggrunden for de besparelser på 500 millioner kroner, som tilsyneladende skal indhentes på institutioner under Kulturministeriets område, jf. artikel i Politiken den 8. maj 2006?"

- Som allerede sagt drejer det sig om en budgetregulering på 500 mio. kr. som alle kunne se i finansloven for 2006 på § 35.11.20. Bedre budgettering mv. Og som også sagt var det regeringens opgave at finde dækning for budgetreguleringen.
- De 500 mio. kr. blev ikke kun fundet på Kulturministeriets område. Alle ministerier har skulle tilpasse videreførsler ved udgangen af 2005. Og de enkelte ministeriers bidrag byggede på videreførselsbeløbene, sådan som de så ud, da statsregnskabet for 2005 blev afsluttet.
- Kulturministeriets bidrag med 44,4 mio. kr. Vi havde videreførsler, der udgjorde 7 % af de samlede statslige videreførsler og vi bidrog med et beløb, der svarede til knapt 6 % af det samlede bortfald på drift. På anlægsområdet rådede vi over 19 % af de statslige videreførsler og bidrog med 18 %. Så Kulturministeriet har altså ikke ydet mere end andre.

Ad AF

"Vil ministeren oplyse, hvordan fordelingen af besparelsen under de enkelte institutioner er fremkommet?"

- Inden vi gennemførte tilpasningen af videreførslerne, lavede vi en grundig kortlægning af, hvad institutionerne havde planlagt, at bruge videreførslerne til. Vi tog hensyn til, om der var bindinger knyttet til bevillingerne i form af politiske flerårsaftaler eller særlige forpligtelser overfor tredje part.
- Kulturministeriet bidrog til finansieringen af de 500 mio. kr. i forhold til vores andel af de samlede videreførsler, sådan som jeg lige har beskrevet det. Vi beregnede de enkelte institutioners bidrag med udgangspunkt i den del af videreførslerne, der var uden politiske eller aftalemæssige bindinger.
- Den fremgangsmåde betød, at de institutioner, der havde de største ubundne videreførsler bidrog mest.

Ad AG

"Hvilken indflydelse får disse besparelser på institutionernes fremtidige virke?"

- Nogle af tilpasningen af videreførslerne (3,4 mio. kr.) var tekniske tilpasninger som ikke ændrer institutionernes råderum. Det skyldes, at de kompenseres ad anden vej som led i omkostningsreformen. Og omkostningsreformen vil føre til øgede frihedsgrader for de statslige institutioner inden for de nye disponeringsregler.
- De andre tilpasninger, vil betyde, at institutionernes ledelser må foretage en prioritering af de bevillinger, de har til rådighed – her må jeg endnu engang gøre opmærksom på, at der ikke er rørt ved institutionernes almindelige årlige bevillinger, som de fremgår af finansloven for 2006.

- Opgaver ned at prioritere er altså ikke noget, der er opstået med tilpasningen af videreførelserne.

Ad AH

"Er ministeren enig i udsagnet om, at en fremsynet virksomhedsledelse har behov for det ene år at kunne forbruge mere, end den har og andre år at opspare til kommende arbejdsopgaver?"

- Jeg er fuldstændig enig i, at enhver ansvarlig virksomhedsledelse har behov for at prioritere de omkostninger der er forbundet med at drive en virksomhed mellem de enkelte budgetår.
- Netop muligheden for at agere fleksibelt bliver forbedret ved omkostningsreformen.
- Og så vil jeg i øvrigt sige, at der ikke er røde eller blå penge. Institutionernes ledelser har råderum til at disponere inden for den bevilling som til enhver tid findes.
- F.eks. får institutionerne med omkostningsreformen mulighed for at vælge at lånefinansiere anskaffelser. På den måde kan de inden for en ramme, som Folketinget fastsætter, i nogle år anskaffe nyt og fordele den økonomiske belastning over flere år. Det vil altså gøre det muligt for virksomhedsledelsen at planlægge sine aktiviteter mere fleksibelt i fremtiden.

Ad AI

"Er ministeren enig i, at en institution, der har forbrugt mere end den har, ikke bliver ramt af besparelser, mens institutioner, der sparer op til planlagt forbrug, bliver ramt af besparelser?"

- Lad mig først slå fast endnu en gang, at der ikke har været tale om en besparelse af bevillinger, men derimod et delvist bortfald af hidtil uforbrugte bevillinger.
- I de tilfælde – som i øvrigt er meget få på Kulturministeriets område – hvor en institution havde negative videreførelser, er de selvfølgelig ikke blevet ramt.